

[Erlendsson]

gørelse nr. 276 af 14. juni 1967 om fremme af god orden i skolerne i det danske skolevæsen bruges psykofarmaka som pædagogisk hjælpemiddel over for børn, der i øvrigt ikke har behov for sådan behandling?»

(Spm. nr. 621).

Begrundelse.

Undervisningsministerens svar på mit spørgsmål af 25. januar 1979 (spm. nr. 529) af lignende karakter indskrænker sig til en konstatering af, hvilke disciplinarmidler der efter ovennævnte bekendtgørelse er lovlige. Dette svar kan jeg ikke betragte som relevant, idet jeg kan henvise til, at problemet om, hvorvidt børn behandles med nervemedicin på grund af skolevægning, indlæringsvanskeligheder m. v., blev omtalt i flere dagblade allerede i december 1976, således i Politiken under overskriften »Pep-piller gør børn rolige – en omstridt behandling«. I Berlingske Tidende hed det under overskriften »Alt for mange børn får recept på nervemedicin« og i teksten »Medicinen bruges til behandling af adfærdsvanskeligheder, søvnforstyrrelser, spiseproblemer, skolevægning, indlæringsvanskeligheder m. v.«. I B. T. den 14. december 1976 med overskriften »Læger advarer« står der »Børnene fyldes med nervemedicin«. I Horsens Folkeblad »Nervemedicin til børn løser ingen problemer« – her udtaler kredslæge Niels Block Jespersen: »Principielt er det meget forkert, at man må bruge kemiske midler i stedet for pædagogiske til at løse børnenes problemer«. Samtlige avisomtaler synes at bygge på en 8-spaltet videnskabelig redegørelse om bestående forhold, offentliggjort i Ugeskrift for Læger under rubrikken Fagligt og Socialt den 13. december 1976, s. 3287–3290. Da en organisation, der kalder sig Medborgernes Menneskerettigheds-Kommission, gjorde opmærksom på, at den rejste anklage mod skolevæsenet var ubesvaret, finder jeg det påkrævet, at organisationen, uanset hvilken trosretning den repræsenterer, ligesom offentligheden som helhed kan modtage en officiel bekræftelse eller afkræftelse af den i flere dagblade fremførte påstand om, at nervemedicin i danske skoler kan ordineres til børn udelukkende som pædagogisk hjælpemiddel.

Besvarelse (1/3 79):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Som det fremgår af mit svar af 1. februar 1979 på hr. Erlendssons tidligere spørgsmål (nr. 529 af 25. januar 1979) angående samme emne, kan der i folkeskolen alene anvendes de disciplinærmidler, der er hjemlet i undervisningsministeriets bekendtgørelse af 14. juni 1967 om fremme af god orden i skolerne.

Jeg kan således bekræfte, at det ville være i strid med de bestemmelser, der er gældende for folkeskolen – og i øvrigt formentlig også i strid med gældende bestemmelser inden for sundhedssektoren – om en skole anvendte psykofarmaka som disciplinærmiddel e. l. over for eleverne, og der foreligger ingen oplysninger i undervisningsministeriet om, at en skole skulle have gjort noget sådant.

Til *landbrugsministeren* (22/2 79) af:

Dohrmann (FP):

»Hvilke kommentarer har ministeren til, at kun 334 landmænd har opnået erstatning efter indførelsen af land- og byzoneloven, medens 26.000 hoppede på VKR-limpinden om fuld erstatning og siden har brugt både tid og penge på det, de troede var deres grundlovssikrede rettigheder?»

(Spm. nr. 623).

Begrundelse.

I tillid til VKR-regeringens løfte om at kunne søge erstatning og grundlovens ord om ejendomsrettens ukrænkelighed søgte tusindvis af danskere erstatning i 1970, efter at den daværende regering havde fået vedtaget land- og byzoneloven. Nu, hvor vi skriver 1979, er det en kendsgerning, at hverken grundloven eller regeringens løfte om erstatning er det papir værd, det er skrevet på.

Mange sager er endnu ikke afgjort, andre erstatningsberettigede er i ni års perioden enten afgået ved døden eller har opgivet kampen mod bureaukratiet undervejs.

Kun 334 ud af 26.000 har vel mest for skams skyld fået tilkendt beskedne erstatninger. Efter min mening har hele denne sag været en gang narreværk og føren folk bag lyset.

Besvarelse (27/2 79):

Landbrugsministeren (Kofoed):